

Inför denna säsong visste vi att det skulle ske en del förändringar kring damlaget. Ny huvudtränare i form av Patrik blev klar innan sommaruppehållet. Det vi inte visste var det stora tapp av spelare som skulle ske. Över 10 spelare meddelade att de av olika anledningar som passar deras liv bättre valde att lämna SHK. Vi insåg snabbt att de två lag vi hade planerat ha i seriespel (lik säsongen innan) var ett för mycket och drog oss ur division 4.

Laget åkte på träningsläger i Ystad för att ta sats mot en ny säsong i division 2 med målet att spela division 2 även säsongen 23-24. Redan i Ystad kunde man inse att det här är en grupp som har väldigt roligt ihop, vilket skulle visa sig vara enormt viktigt för hela säsongen.

Tidigt skulle vi inse att truppen hade mått bra av några spelare till, framförallt med tanke på att det bara fanns en målvakt i truppen i form av Rebecca som både kämpat och utvecklats något enormt. Många matcher hängde vi med bra, även mot lag som sedan slutade i toppen av tabellen. Dock skulle orken tryta i de flesta matcher och sluta med förlust. Tränarteamet gav sig ut och letade spelare som skulle kunna spela i SHK. Ett letande som aldrig avtog under säsongen.

Det var inte bara orken och resultaten som gjorde att tränarteamet letade spelare, utan även att vi tidigt åkte på ett par skador som bland annat innebar att en av de nya spelarna för säsongen tvingades sluta spela handboll. Skadeproblematiken följde hela säsongen och ett tag kändes det som att så fort vi fick in en ny spelare så var det någon som skadade sig på ett eller annat sätt.

Emellanåt kändes oturen både bisarr och orättvis. Det kulminerade med hemmamatchen mot Kristianstad. När lagen anlände till hallen möttes vi av en strömlös hall. Halva byn hade drabbats av strömavbrott. Efter en timmes väntande kom strömmen och matchen skulle spelas. Det blev en tuff match resultatmässigt, men det skulle bli tuffare på andra sätt. En bit in i andra halvlek vrider vår enda målvakt till sitt knät och känner en rejäl smärta direkt. Innan spelet vänt åker vår mittnia på en rejäl smäll som resulterar i att det rings efter ambulans och matchen avbryts.

Rebeccas skada visade sig innebära att hennes säsong var över och vi stod utan målvakt. Vår eminenta högersexa, Tullan, ska ha en stor eloge för att hon ställde sig mellan stolparna säsongen ut. Hon löste det dessutom med bravur.

Trots alla dessa motgångar och att första poängen trillade in på kontot först i näst sista matchen har det aldrig blivit dålig stämning i gruppen. Det gick knappt en träning utan att skratt ekade i hallen. Någonstans är det större än resultat och spel i division två.

Inför nästa säsong kan vi konstatera att ett gäng nya spelare redan är klara. Patrik och Nicklas fortsätter att ratta damlaget medan Oscar kliver av. Trots den föregående tunga säsongen ser förutsättningarna goda ut för spel i division tre nästa säsong.

Patrik, Oscar och Nicklas